

Poet nebun!

Nelu Preda

Poet nebun, degeaba ai talent,
De-l folosești să scrii doar invective
Acelora ce nu îți dau motive,
Ci numai te ignoră permanent.

Din turnul tău de fildeș torni veninul,
Oricui nu-ți intră fix pe calapod -
Simți instinctiv că ești mare nărod,
Iar scrisu-ți zgândără mai tare chinul.

Ți-e muza năzuroasă și-ți inspiră,
Când capodopere și când gunoaie -
Tu faci ce faci și-o faci mereu de oaie,
Din mii de pretini doar câțiva te-admiră!

Că ești anost o știi și tu prea bine,
Te împopoțonezi cu-atâtea titluri,
Defapt, luate doar după tertipuri,
Dar gâdilă atât stima de sine.

Mă-ntreb ce-i face-atunci când muza,
Sătulă de al tău enorm orgoliu,
Intra-va prea subit în doliu
Iar pana ți se va uza?!

Și chiar și-așa, poet nebun,
Cu mințile înfierbântate,
Care îi știi pe toți și toate,
Îți scriu, dar nu să mă răzbun -

Poate cu mintea cea bolnavă,
De geniu rău bineînțeles,
Vei reflecta ceva mai des,
Și renunța-vei la gâlceavă!

E loc sub soare pentru toți,
Chiar de nu scriu la fel de bine -
Ca tine. Timpul hotărăște în sine,
Care sunt buni, care netoți!